

[Krag.]

hidtil har gjort af vort Vareforbrug i England, havde det været uden enhver Betydning, enten Sterlingen stod i 22,40 eller i en hvilken som helst anden Kurs, for naar vi sælger i Sterling og køber i Sterling, er Kursen ligeegyldig. Derfor har vi ingen Sympati for de Fremgangsmaader, den højt-ærede Regering vil følge i denne Sag.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen talte indtrængende og patetisk om, at man i denne Debat syntes at have glemt det, der er Baggrunden for denne Sag, nemlig den alvorlige Situation, hvor et Helvede er Smaating i Forhold til Europa, hvor de økonomiske Forhold her i Landet er saa fortvivlede, at der *skal* skaffes Penge, og hvor der overhovedet ikke findes nogen som helst anden Maade, hvorpaa Regeringen kan fremskaffe disse Penge, end den Maade, der her er foreslaaet.

Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem lige saa vel som de ærede konservative Medlemmer, der har talt, befinder sig i en alvorlig Kattepine i denne Debat og derfor gerne vil have bragt visse Ting, nemlig deres Stillingtagen til selve Lovforslaget, i Baggrunden. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem ved at fremsætte en saadan Paastand, som ikke er helt i Overensstemmelse med de faktiske Forhold, forsøger at klare sig i Debatten. Der er talt om denne Situation, og jeg ønsker nu at gentage, hvad jeg har sagt to Gange før. For det første: at Situationen er saa alvorlig, det er noget, som vi aldeles ikke kan frikende Regeringen for Ansvar for, tværtimod. For det andet: Situationen er i finansiel Henseende ikke saadan, som man fremstiller den, nemlig at Staten nødvendigvis skal bruge de og de Penge; man kunde gennemføre meget store og effektive Bespareser, hvis Viljen dertil var til Stede. For det tredje: hvis en Forbrugsbegrænsning var nødvendig — og det er det, man har hævdet fra Regeringspartiernes Side med Undtagelse af Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, som mener, at dette ikke er Tilfældet —, hvis en Forbrugsbegrænsning virkelig var nødvendig, kunde den gennemføres ad Importreguleringens Vej, og man behøvede ikke at gaa denne Vej. Endelig: hvis man alligevel skulde bruge Penge, kunde de skaffes paa anden Maade. Det er altsaa aldeles ikke rigtigt, at den alvorlige Situation, at ydre eller indre Omstændigheder tvinger Regeringen til at vælge denne Udvej, som lægger

Byrderne paa de fattige og skaaner Velhaverne. Det passer ikke.

Dernæst forekommer det mig endvidere, at man maa have Lov til at se paa denne Sag under en anden Synsvinkel efter det, der nu udtrykkeligt er sagt, saavel af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup som af det ærede Medlem Hr. Krag. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har over for Finansministerens Fremstilling af, at disse indirekte Skatter er nødvendige af Hensyn til Tilskuddet til Landbruget, sagt, at de Udgifter, der skal dækkes ved disse Indtægter, har i det væsentlige ikke Venstres Sympati. Jeg tror, det var noget i den Retning, det ærede Medlem udtalte. Det har ikke Venstres Sympati, at man skaffer Penge til Veje til dette 72 Mill. Kr.s Tilskud til Landbruget. Det ærede Medlem Hr. Krag erklærer kategorisk som Autoritet: Vi har ingen Sympati for Tilskud til Landbruget, vi ønsker det ikke, og vi ved, at naar dette Forslag kommer, som Finansministeren taler saa meget om, vil Venstre stemme imod det, de Konservative muligvis ogsaa. Jeg synes, at en væsentlig Part af Begrundelsen for, at det er saa pinende nødvendigt at skaffe disse store Summer, bortfalder, naar Venstre her giver Anvisning paa 72 Mill. Kr.s Besparselse. Derfor henstiller jeg til Regeringen at lade være at fremture i det, den hidtil har gjort, om jeg saa maa sige omtrent ved Trusel om den brutale Magts Anvendelse at paatvinge Landbrugerne Penge, som deres Repræsentanter herinde modsætter sig at de faar, og protesterer imod og erklærer, at de ikke vil have.

Jeg talte, sidst jeg havde Ordet, om, hvilke almindelige Forbrugsgenstande der bliver ramt af denne ublu Beskatning. Der var nogle, der var — lad mig vælge et skaansomt Udtryk — saa finke at afbryde mig med en Bemærkning om, at jeg var gal paa den, naar jeg talte om Beskatning — jeg tror, det var af Manufakturvarer. Jeg havde ventet at blive belært om, at jeg tog fejl, og at det vilde blive paavist, hvori min Fejltagelse bestod; men hverken Finansministeren eller nogen af de andre Talere, der har haft Ordet, har omtalt Sagen. Jeg tillader mig derfor at gaa ud fra, at jeg har Ret i min Fremstilling, at det er rigtigt, at alle disse Produkter fordyres.

Jeg vil gerne understrege, at jeg kun nævnte en beskeden Part af de ganske almindelige og nødvendige Forbrugsgenstande, der rammes ved denne Skat, og jeg vil tilføje, at det er maaske et ekstra Raffinement fra Regeringens Side, at den skal have